

jeziki so bili še neoglajeni in manjkalo jim je znanstveno določenih terminov, brez katerih se veda ne more razviti. Praga je postala kulturno središče za celo srednjo Evropo. Zakladi znanosti so se zbirali tam ob bregovih Vltave, in iz njih so zajemali Čehi, dasi v tuji posodi, vse, kar je bila dotlej dosegla omika zapadnega sveta.

tudi med preprostim ljudstvom v njegovi govorici. To prepričanje je imel zlasti Jan Milič († 1374), slavni cerkveni govornik, kateri je prostodušno in odkritosrčno v svojih govorih bičal vse slabe strani tedanje družbe. Tudi Hus poznej ni ostreje nastopil proti zlorabam, ki so se pokazale tuintam v cerkvenem življenju; a Milič je znal opravičeni

Pri šahu.

Ta napredek splošne omike je povzdignil češko samozavest. Ko bi ne bile nesrečne husitske vojske razdrle velikega dela Karola IV., bi stal danes češki narod v središču Evrope pač v čisto drugi narodni sili, kakor stoji dandanes!...

Kmalu so se našli možje, ki so spoznali, da ni dovolj, ako se znanost goji samo za učenjake na vseučilišču v latinščini, ampak da je treba znanstvene pridobitve razširjati

srd proti istinitim napakam združiti s cerkveno pravovernostjo, česar Hus čez nekaj desetletij ni več znal. Milič je kot duhovnik bil v cesarski pisarni in imel velike dohodka pri cerkvi sv. Vida v Pragi. A spoznal je, kaj je v njegovem času najbolj potrebno. Odrekel se je svoji službi in se posvetil popolnoma češkemu cerkvenemu govorništvu. Izpočetka ni imel mnogo poslušavcev, a „njegov silni duh, ki je žarel iz njega v